

NA SLOVÍČKO

Hodně štěstí našim deváťákům

I letos nás na konci června opustí další deváťáci, kteří budou dále pokračovat ve studiu na středních školách a k nám už zamíří jen někteří, aby s es nám podělili o své zážitky a zkušenosti. Tak hodně štěstí a úspěchů ve vašem dalším životě....

TŘÍDA 9.A

Třídní učitelka:

Mgr. Jana Smetanová

Šimon Běhan
Michal Dragoun
David Fous
Adam Jirásek
Tomáš Kišari
Miroslav Nevřkla
Martin Pretl
Zdeněk Špringer
Ladislav Toman
Martin Uher
Matěj Vegrícht
Jan Vystrčka
Veronika Došlová
Aneta Dvořáková
Petra Fárová
Marie Langová
Klára Melicharová
Simona Lomňančíková
Miroslava Sedláčková
Barbora Srbová
Veronika Trčková
Barbora Vinšová

TŘÍDA 9.B

Třídní učitel:

Mgr. Šárka Míčková

Matěj Bergmann
Filip Chroust
Michal Jandůrek
Matěj Kdýr
Dominik Mašek
Vincenc Razák
Michal Srb
Tomáš Srb
Robert Šolta
Radek Tauchman
Lukáš Vitásek
Jakub Zedník
Alexandr Žvanský
Adéla Dvorská
Natálie Hendrychová
Adéla Marková
Kateřina Panoušková
Nikol Pínová
Veronika Šimková
Kristina Šmejkalová
Simona Štěpánková
Viktorie Valterová

Jaký bylo těch devět let

- * Škola mi dala spoustu zkušeností, co se týká řešení problémů. Bude se mi stýskat po „přátelských řešení neodevzdaných úkolů, projektů a po dalších „starostech.“
- * Už se na svoji střední školu - na gymnázium - moc těším. Úplně si nemyslím, že se mi bude nějak výrazně stýskat, ale uvidíme v září. Někteří z mých spolužáků mi určitě scházejí budou, ale jistě se s nimi budu scházet, i když už ne denně. Celkově má pocit, že jsem zde prožila devět poměrně dobrých let. Jistě by mohlo být i hůř.
- * Škola mi dala především kamarády, se kterými se, doufám, budu stýkat i nadále, ale těším se na novou školu a průběh vyučování, který se jistě změní, jelikož obor, na který jdu, je velice specifický.

- * Bude mi chybět ta naše parta srandistů, kteří měli spíše provokativní humor a samé šílené nápady.
- * Je mi líto, že těch devět let tak rychle uteklo. Ale bylo to krásné, budou mi všichni chybět, ty jejich neustálé komentáře mě dostávaly. Ale těším se i na střední, na nové lidi...

- * Budou mi chybět učitelé a kamarádi. Chci popřát hodně štěstí mladším spolužákům a také učitelům, aby se drželi. Vzpomínám, jak jsem je já ve svých 12 - 13 letech trápila a dělala si to zbytečně složitě. Teď si už nedokážu představit, že bych měla za den 2 poznámky, a tak by se to opakovalo. Bude mi chybět hodně učitelů. Paní učitelka třídní Míčková, je to taková naše kamarádka a její hodiny jsou sranda. Obzvláště mi budou chybět hodiny paní učitelky Smetanové, má úžasně pronikavý hlas, takže vždy vnímám, co říká. Paní učitelka Predigerová mě naučila pravopis a další věci, které mi připadaly zbytečné, ale určitě se mi ještě jednou budou hodit. Děkuju vám všem.
- * Do školy jsme chodila ráda. Nejraději jsem chodila na hodiny s paní učitelkou Predigerovou. Doteď je to pro mne jedna z nejlepších učitelek na škole. Ze školy si odnáším plno zkušeností. Líbí se mi, že učitelé, kteří mě učili, byli vždy tolerantní, dokázali přimhouřit oko, byli ochotni vždy pomoci a poradit. Myslím, že mne škola připravila dobře na střední a doufám, že se zlepším v učení a budu tomu věnovat více mého času.
- * Devět let základní školy bylo fajn. Celou dobu se nám učitelé věnovali a snažili se nás připravit na svět, co nás čeká venku. Myslím, že se jim to povedlo. Přejeme učitelům velkou trpělivost s našimi mladšími spolužáky a mladším spolužákům trpělivé učitele.

- * Do této školy jsme chodila celých devět let a jsem za to ráda. Myslím, že jako třída jsme super kolektiv a o proti jiným se umíme dohodnout a držet při sobě.
- * Devět let na této škole bylo jako prvních devět měsíců našeho života. Každým dnem jsem se učila novým věcem, zažila a odnesla si spoustu

ponaučení a zkušeností. Škola mi pomohla najít sama sebe, Už vím, co mě teď baví, co mi jde a hlavně, co mě v životě naplňuje.

- * Všichni učitelé byli přísní, ale dokázali něco naučit.
- * Líbily se mi různé akce a projekty.
- * Učitelé jsou tu super, myslím, že se tady každý s vámi snaží vyjít a nejsou tady žádné velké konflikty.

Naše závěrečné práce.....

Miroslava Sedláčková: Sametová revoluce (úryvek)

..... Po ránu v sobotu 18. listopadu ještě za tmy hořely na dlažbě Národní třídy desítky svíček. Mezi lidmi se začala šířit informace o pátečním tvrdém zásahu policie proti studentům. V divadlech byla zrušena představení a spolu s vysokými školami se začaly zakládat stávkové výbory. Byla navržena týdenní stávka. Herci se přidali ke studentům a požadovali důsledné vyšetření večerního zásahu.

V neděli 19. listopadu se na popud Václava Havla sešli v Činoherním klubu zástupci různých skupin opozice a založili Občanské fórum. Lidé požadovali odchod komunistů od moci a návrat demokracii. Požadovali odstoupení zkorumpovaných politiků a propuštění politických vězňů. Byla naplánovaná generální stávka na 27. listopadu. V té době na Slovensku vznikla „Verejnost proti násiliu“ v čele s Milanem Kňažkem.

V pondělí 20. listopadu na většině pražských vysokých škol probíhala stávka. Vláda ČSSR souhlasila se zákrokem na Národní třídě a odmítla jednat se studenty a demonstranty. V divadlech se nehrálo a přeci tam bylo živo, probíhaly besedy mezi herci a diváky. Mluvíli o čase, hledali pravdu a východisko ze situace. Vládla neuvěřitelná atmosféra. Od tohoto dne se konaly pokojné demonstrace i na mnoha místech republiky. Ten den začaly vycházet první necenzurované noviny Svobodné slovo, spadající pod Československou stranu socialistickou.

V úterý 21. listopadu se za účasti asi 200 000 lidí konala první manifestace Občanského fóra, kde z balkonu Melantrichu na Václavském náměstí vystoupil a promluvil poprvé Václav Havel. Symbolem těchto dnů se staly klíče a jejich cinkot. Na druhé straně zasedalo ministerstvo národní obrany ČSSR a jednali o nasazení vojska proti demonstrantům. Návrh neprošel. Došlo k jednání mezi předsedou československé vlády Ladislavem Adamcem a Janem Rumlem (zástupce

Václava Havla). Téhož dne vystoupil v televizi generální tajemník ÚV KSČ Miloš Jakeš s odmítavým projevem k jednání. V pohotovosti byly pořádkové posily z řad Lidových milic. Jednalo se o 4 000 milicionářů.

Demonstrace pokračovaly i 22. listopadu, kdy vystoupili zástupci Československé strany socialistické a kde zazpívala poprvé Marta Kubišová Modlitbu pro Martu a státní hymnu. Armáda se stále připravovala na vojenský zásah proti demonstrujícím.

23. listopadu na vládě opět jednali o použití armády a milicí k obnovení pořádku. Návrh nebyl přijat.

Vincenc Razák: Občanská válka v USA (úryvek)

Většina důstojníků armády USA vstoupila na počátku konfliktu do služeb Konfederace, což v armádě Unie projevilo nedostatkem kvalitních velitelů. Agenti Unie se pak snažili naverbovat důstojníky v Evropě. Takto naverbovali třeba Gustava Alba z Rakouska, 57 vyšších důstojníků v čele s baronem Ottou von Steubenem z Německa, Charlese A. Strohlbranda nebo Ludwiga von Holstein ze Švédska, Luigiho Palmu de Cesnolu z Itálie a Ivana Vasiljeviče Turchanina z Ruska. Unie chtěla do svých řad třeba Giuseppa Garibaldiho, ale ten nabídku odmítl.

Zpočátku docházelo pouze k menším ozbrojeným střetům, ale větší bitva na sebe nenechala dlouho čekat. První větší bitva přišla 21. července 1861 u Bull Runu (nebo také Manassas). Při ústupu se armáda Unie dala na útěk i s civilisty, kteří bitvě přihlíželi. V dubnu 1862 zavedla Konfederace povinné odvody do armády a v roce 1863 je zavedla i Unie. První porážky Unie byly zapříčiněny velmi malými zkušenostmi vojáků v boji, zato Konfederace by je mohla naopak rozdávat.

Velikou výhodou Unie bylo silné námořnictvo, které bylo rekrutované zejména z Nové Anglie. Toto loďstvo mělo v Atlantiku výraznou převahu. Několikrát se i podílelo na přepravě jednotek do týlu nepřítele a uzavřelo jižní státy do námořní blokády přístavů.

V zátocě Chesapeake došlo 9. března 1862 k námořní bitvě mezi loďmi CSS Virginia (Konfederace) a USS Monitor (Unie). Při ústupu Konfederace vojáci vlastní loď zapálili, aby loď CSS Virginia nepadla do rukou Unie. Došlo k tomu v zátocě Norfolk.

Když se ponorka Konfederace Hunley chystala prorazit námořní blokádu v Charlestownu, potopila jako první ponorka nepřátelskou válečnou loď - USS Housatonic. Útok provedla v pozdních hodinách 17. února 1864, když zabodla do trupu USS Housatonic výbušninu připevněnou na ráhnech. Při couvání se lanem spustila exploze. USS Housatonic se potopila během 5 minut a zemřelo 5 členů posádky. Nebyla poškozená jen bitevní loď Unie, ale také i ponorka obdržela poškození a krátce poté se při návratu k pobřeží potopila. Žádný člen posádky nepřežil.

Zážitky pátáků z ozdravného pobytu v Žihli

Od 6. do 12. června byli žáci 5. tříd a jejich třídní učitelky na ozdravném pobytu v Žihli (Plzeňský kraj). Děti i učitelky si pobyt užily. Žáci 5. tříd se s vámi na následujících řádcích podělí o ty největší zážitky:

Barbora Chloubová (5.C): Můj největší zážitek byla laser game, kterou jsem vyhrála. Vzpomínat budu i na to, když mě Kája Šeketová rozesmála tak, že mi pítí vyteklo nosem. Také na to, jak jsme se vydali ve středu do Žihle a cestou nás zastihla bouřka, a že jsme ve vybice vyhráli nad béčkem i nad áčkem. Budu dlouho vzpomínat i na večery s holkami plné radosti, pozitivní nálady a někdy i bolení břicha ze smíchu. Taky večerní diskotéky byly fajn. Moc se mi tam líbilo a zážitků ze školy v přírodě mám na celý život.

Matouš Bukovský (5.C): V úterý 7. června se mnou Honza Č., Oliver, Kuba P., Standa, Kuba B. a Lojza stavěli lesní obydlí kolem celého tlustého stromu. Stavěli jsme ho asi hodku a půl. Rozdělení úkolů: já a Oliver – dodavatel mechu (trhač); Lojza a Kuba B. – konstruktéři; Honza, Standa a Kuba P. – nosiči klacků.

Sarah Míková (5.C): Můj nejlepší zážitek byl, když jsme tancovali poslední diskotéku a když tam Radek (vychovatel) začal „hustě“ tancovat a my jsme to po něm opakovali, to byla strašná sranda! Bojovka je můj druhý nejlepší zážitek, protože bouchly dveře a pak jsme někoho za nám viděli, to bylo prostě neuvěřitelné. A hlavně když jsme zdrhali a při tom ječeli! A na konci jsme už vůbec nemohli popadnout dech.

Jakub Bárta (5.A): V sobotu jsme měli jít na lanové centrum, na které bych stejně nešel, protože jsem na něj nebyl dost vysoký. Byl jsem proto našťvaný, ale našťěstí přšelo a lézt na mokřém dřevu v takové výšce by bylo nebezpečné. A tak hlavní vedoucí navrhl, abychom šli na laser game.

Všichni jásali, protože jsme na to mohli jít všichni bez ohledu na výšku. Hráli jsme týmovou hru. Já, Matěj, Olda a Artur proti Vítkovi, Lojzovi a Honzovi. Byla to zábava. Po patnácti minutách jsme skončili a dostali papírek s výsledky. Zjistil jsem, že mám 4 600 bodů a jsem na druhém místě. Vyhráli jsme o 1000 bodů. Ještě než jsme odešli, kopul jsme si láhev s logem sklárny. Byl to nejlepší den na ŠvP.

Alois Razák (5.A): Na ŠvP to bylo super. Byl jsem na pokoji s Vítkem a Honzou. Měli jsme hodného vychovatele, podle něj jsme prý byli jeho nejhodnější třída za celé dva roky. Postavili jsme s kamarády z céčka lesní domek pro zvířata, moc nás to bavilo, dokonce jsme za to dostali diplom od paní učitelky. Ve středu jsme byli na laser game, byl jsem druhý z celého áčka, což mě překvapilo, jelikož jsem to hrál poprvé. Za to jsem taky dostal diplom. Nejvíc mě ale bavila sobotní hra „Vlajky“. Museli jsme schovat vlajku a chránit ji před nepřítelem (neboli před céčkem), ale nevýhoda byla, že když jsme byli na jejich území a a dotkli se nás, museli jsme do vězení a čekat, až nás někdo osvobodí. Bohužel jsme prohráli ale my to jako prohru nebereme, jelikož céčko podvádělo. Podle mě tato ŠvP byla nejlepší, dostal jsme dva diplomy, jídla byla výborná a vedoucí velmi pohodoví a já nemám co dodat.

Kateřina Dvořáková (5.A): Na škole v přírodě byla bojovka. Rozdělili jsme se do dvojic a šli po svíčkách ve tmě. Poprvé nás vystrašili bouchnutím dveří, u kterého jsem strašně vykřikla. Pak nás vystrašil upír a nakonec paní učitelky. U všeho jsem se lekla a vykřikla. Bojovka proběhla v pátek o půl dvanácté večer. Když jsem se v sobotu ráno probudila, tak

jsem mluvila strašně chraplavě a potichu. Uvědomila jsem si, že jsem si asi vykřičela hlas a nemůžu zpívat. A to mám v úterý (14.6.) postupku ze zpěvu.

Josef Vodička (5.A): Můj nejlepší zážitek ze školy v přírodě byl, když jsme šli asi ve 23:00 na bojovku. Všude byla tma a svíčky nám osvětlovaly cestu. Bylo to fakt super. U zdejší školy jsme něco uslyšeli, ale to byl jenom Michal Čejka s Filipem Topolem, a tak jsme dál pokračovali ve čtyřech (já, Štěpán, Michal, Filip). U schodů čekal Radek, který na nás vybafl a chvíli za námi běžel. Vběhli jsme po schodech do

druhého poschodí a tam byl Honza v masce nějakého ducha. Rychle jsme ho obešli a v poslední třídě byl konec bojovky. To byl můj nejlepší zážitek ze ŠvP.

Anketa mezi žáky 5. tříd:

Na co se těším a čeho se bojím na druhém stupni?

Žáci 5.A a 5.C se měli zamyslet nad tím, co je podle nich čeká na druhém stupni.

Napsali, že se těší na dílny, nové spolužáky a kamarády, na výlety, na fyziku a chemii, na učitele, na nové vědomosti, novou třídu, oddělené hodiny tělocviku, nový rozvrh a nové učebnice.

Mají obavy z těžšího učiva, z nových učitelů, z přesunů do tříd, z více vyučovacích hodin, ze špatných známek a propadnutí.

I přes všechny obavy, se děti na druhý stupeň těší.

p.uč. Jordánová a žáci 5. tříd

Dopisy z výletu 6.A

Ahoj mami,

Jen co jsme vyjeli, tak začalo pršet. Dojeli jsme k domečku a rozdělili nás do 4 týmů. Jel s námi učitelův syn Honzíka jeho kamarád David. Po cestě jsme plnili úkoly, za které jsme dostávali body. Až jsme dojeli, tak jsme uklidili kola do stodoly. Před večerí jsme hráli na dětském hřišti na schovku. V chatce jsme byly všechny holky. Večer jsme měli bojovku a pak jsme hráli vybíjenou. Druhý den mi upadla šlapka z kola.

S pozdravem Viky

Milá teto,

V pondělí a v úterý jsem jela se třídou na školní výlet na kole. Jelo nás 16 dětí a čtyři dospělí (pan učitel Holý, jeho syn Honzík, paní učitelka Vodičková a David). Za ty dva dny jsme ujeli 70 km. Náš výlet směřoval do zooparku Zelčín, kde jsme přespávali (jenom tam to bylo 40 km). V pondělí večer byla bojovka. Trochu jsem se bála. V úterý jsme míjeli Mělník a jeli domů dalších 30 km. Tak ahoj o prázdninách v Českém Krumlově

Eliška

KRÁSNÉ A SLUNEČNÉ PRÁZDNINY NÁM VŠEM

